

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/216/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203321
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419203321.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO : 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : M. G., L.. XX.XX.XXXX, P. J. N. XXX/XX, XXX XX C. D., o zaplatenie 4.755,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 706,95 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 714,95 eur od 21.10.2019 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

IV. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 35,80 eur **a**
to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, **so**
sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2019 domáhal zaplatenia sumy 4.755,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.755,32 eur od 21.10.2019 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 14.05.2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,-eur a bol povinný platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 08.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 4.755,32 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovaného. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 4.755,32 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.10.2019, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 4.755,32 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 14.05.2015 a výpis z kreditnej platobnej karty.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 27.12.2019 písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 22.01.2020 č.k.10Csp/216/2019-55 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2020 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 28.02.2020 na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalobca pred pojednávaním písomným podaním súdu doručeným dňa 24.02.2020 oznámil, že v časti o zaplatenie istiny 706,95 eur titulom poplatkov a sankčného úroku s prislúchajúcim úrokom z omeškania berie svoju žalobu späť. Žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4.048,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.040,37 eur od 21.10.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

7. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, ku ktorému došlo po doručení žaloby žalovanému súd pristúpil k rozhodnutiu o tomto čiastočnom späťvzátí žaloby (§ 145 ods.2 a 3 CSP).

8. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

9. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzátím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzátím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

12. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzátí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.048.37 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.040,37 eur od 21.10.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

13. Žalovaný k žalobe na pojednávaní vyjadril sa tak, že má ťažko chorú manželku aj dieťa, nevychádza mu splácať viac ako 20,-eur mesačne, asi pred mesiacom a aj pred týždňom telefonoval so žalobcom, povedali mu, aby aspoň niečo zaplatil, pričom zaplatil im 20,-eur, dôkaz o tom ale pri sebe nemá. Uviedol, že je vo veľmi ťažkej situácii, nevie či manželka bude ešte chodiť, platí alimenty, má tri deti, nemá takú sumu akú žalobca od neho žiada. Potvrdil, že mu chodili výzvy aj upomienky, s tým, že vždy na to reagoval, telefonoval im že nemá z čoho zaplatiť.

14. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným

namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav :

15. Zo žalobcom predloženej žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o žalovanom, potom nasleduje časť II. označená ako „Údaje o zamestnaní“ a potom časť III. označená ako „Podmienky úveru“. Tam je uvedené nasledovné, cit.“ Druh úveru : bezúčelový spotrebiteľský úver- revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Predschválený úverový rámec (celková výška a mena úveru) 2.400,-eur. Štandardná mesačná splátka 80,-eur. Deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15.deň a bude uvedený vo výpise. Štandardná úroková sadzba 22,80 % p.a. RPMN 24,20 %“. Ďalej je tam uvedené, že RPMN vypočítaná bola na základe predpokladov na výpočet RPMN v zmysle prílohy č.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.. Tiež je tam uvedené, že výška spotrebiteľského úveru je 2.400,-eur, počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka je 200 eur, posledná splátka je 526,88 eur. Ďalej prostredníctvom zvýrazneného textu je tam uvedené, že Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú vo výške 326,88 eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť že je 2.726,88 eur a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku že je 24,97 % p.a. Doba trvania zmluvy : neurčitá. Termín konečnej splatnosti : v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. V mieste určenom na podpis je vyznačené, že žalovaný podpísal tlačivo a podpísal ho aj zástupca veriteľa, a to dňa 14.05.2015.

16. Pôvodný žalobca predložil súdu výpis z Pôžičkovej karty Quatro vystavený ku dňu 08.10.2019 ktorý zachytáva zúčtovacie obdobie od 04.06.2015 do 30.09.2019. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 6.160,32 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 1.405,-eur. Z výpisu vyplýva, že zo sumy debetných transakcií predstavujú reálne výbery žalovaného sumu 2.442,49 eur, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky. Aj z vyjadrenia žalobcu súdu doručeného dňa 24.02.2020 po výzve súdu na doplnenie skutkových tvrdení vyplýva, že rozsah reálneho čerpania úveru žalovaným prostredníctvom tam čo do dátumu a výšky špecifikovaných transakcií je vo výške 2.442,49 eur. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 31.08.2015.

17. Z výpisu a vyjadrenia žalobcu zároveň vyplýva, že celkovo do dňa 30.09.2019 žalovaný uhradil na vrátenie úveru sumu 1.405,-eur (kreditné transakcie).

18. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 02.11.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že ku kreditnej karte č.XXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 240,-eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 09.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 07.12.2016 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, jeho dlh z kreditnej karty číslo XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 2.796,87 eur. Podľa žalobcom predložených doručeníek predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 10.11.2016 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 12.12.2016.

19. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne revolvingového, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver na kreditnú kartu, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom podaní súdu doručenom dňa 24.02.2020, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.05.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

22. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> ,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> ,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> ,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> , s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> , z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> ,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

36. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že akceptáciou žiadosti žalovaného o vydanie Pôžičkovej karty Quatro došlo v zmysle ustanovení 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 14.05.2015 (deň akceptácie návrhu veriteľom) k uzavretiu písomnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať a aj čerpal revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

37. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (14.05.2015). Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru, čo medzi stranami nebolo sporné a potvrdil to aj sám žalobca vo svojom vyjadrení súdu doručenom dňa 24.02.2020, v ktorom sám potvrdil, že jednalo sa o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

38. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení

dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

39. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Zmluvy a dospel k záveru, že veriteľovi z nej vznikol len nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, bez úrokov a bez poplatkov. Jedná sa totiž pre nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm. k), l) a aa) v spojení s § 11 ods.1 písm.b) tohto zákona o bezúročný a bezpoplatkový úver, a teda veriteľ mohol žiadať späť len žalovanému reálne poskytnuté plnenie. Veriteľovi preto vznikol nárok len na vrátenie toho, čo žalovanému reálne poskytol, čo tu bola suma 2.442,49 eur z ktorej žalovaný preukázateľne vrátil sumu 1.405-eur. Neuhradený ostal zostatok vo výške 1.037,49 eur ktorý žalobcovi nebolo možné priznať, lebo ten nárok na jeho zaplatenie uplatnil po uplynutí premlčacej doby, na čo súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby musel prihliadnuť ex offa a preto žalobu žalobcu po jej čiastočnom späťvzati zamietol.

40. Ako už súd uviedol, zmluva postráda náležitosť predpísanú v § 9 ods.2 písm. aa), nakoľko názov zmluvy neobsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare, čo samo osebe v zmysle § 11 ods.1 písm.b) zákona stačí pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru. Uvedená povinnosť do zákona bola zavedená s účinnosťou od 1.4.2015 (zákonom č.35/2015 Z.z. ktorým sa menil a dopĺňal zákon o spotrebiteľských úveroch), z prechodného ustanovenia ktorého (§ 25f) vyplýva jeho okamžitá aplikabilita v tejto časti, nevynímajúc takýto typ úveru (vid' aj § 10 ods.1 písm.a) v spojení s § 11 ods.1 písm.c) zákona), navyše veriteľom bola banka, profesionál v poskytovaní úverov. Chýba v nej aj náležitosť podľa § 9 ods.2 písm.l) zákona (t.j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), lebo v zmluve v článku III je najskôr veľkým písmom uvedené, že štandardná mesačná splátka je 80,-eur, potom v ďalšom texte sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN a následne je tam uvedené, že počet splátok je 12 s tým, že prvá až predposledná sú vo výške 200,-eur a posledná vo výške 526,88 eur čo odporuje predošlej časti zmluvy pokiaľ ide o výšku mesačnej splátky 80,-eur mesačne a nemôže tak ísť o platné dojednanie zmluvnej náležitosti. Pokiaľ ide o termíny splátok, je tam uvedené, že deň splatnosti splátky je 15 deň a bude uvedený vo výpise. Keďže nie je v zmluve uvedené, kedy tlačivo podpísal dlžník, len že veriteľ ho podpísal dňa 14.05.2015, z takého vyjadrenia nie je možné zistiť, kedy má byť zaplatená prvá splátka. V článku III tlačiva zmluvy je pokiaľ ide o začiatok splácania uvedené, cit „...so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania...“ Nie je teda zrejmé, kedy sa má začať splácať úver, keď na jednej strane je uvedené, že splátky sú splatné 15 deň v mesiaci, na druhej strane začiatok splácania má byť jedného mesiaca po dni prvého čerpania, čo môže byť(a aj tu bol) aj iný ako 15. deň v mesiaci. Pokiaľ ide o náklady úveru, náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm.k) zákona je aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tu uvedený výpočet tejto celkovej čiastky prostredníctvom údajov uvedených v článku III tlačiva žiadosti/zmluvy nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. preto, lebo ten vychádza z inej výšky splátky ako je uvedená na inom mieste v zmluve (nie zo splátky 80,-eur).

41. Žalovaný bol tak povinný vydať len istinu úveru lebo jednalo sa o bezúročný a bezpoplatkový úver. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

42. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 24.02.2020 tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného ako dlžníka a tým sa menia údaje

relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Navyše, ak žalobca poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítal s nemožnosťou určiť RPMN v § 3 ods. 6 pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch (258/2001 Z.z.) tak tu súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods.6 kedysi účinného zákona č.258/2001 Z.z. je zrejmé, že to neplatilo pre také úvery na kreditné karty, ako je tu posudzovaný prípad. Toto ustanovenie totiž jasne upravovalo, že cit „Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov...). Z takto vyjadreného znenia zákona gramaticky aj logicky vyplýva, že formulácia...alebo keď nemožno RPMN určiť znamená, že podľa názoru zákonodarcu RPMN pri takom úvere na kreditné karty ako je úver v tu súdenom spore určiť možno. Rovnako preto možno určiť aj celkovo splatnú sumu, čo tu ako už bolo uvedené, splnené nebolo, lebo tá nie je vyjadrená spôsobom súladným so zákonom. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona v ustanoveniach Zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver čerpaný žalovaným prostredníctvom karty bol bezúročný a bez poplatkov.

43. Ani nevrátenú istinu bezúročného a bezpoplatkového úveru (tu vo výške 1.037,49 eur) nebolo možné žalobcovi priznať, lebo tomu bráni § 54a Občianskeho zákonníka účinný v čase podania žaloby. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z výpisu z karty predloženého žalobcom tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval.

44. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 27.11.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offio skúmať, či v danom prípade žalobca, resp. pôvodný žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

45. Posledné reálne čerpanie prostriedkov z úveru žalovaný uskutočnil ešte dňa 31.08.2015. Ako vyplýva z prehľadu splácania (kreditných operácií) predloženého žalobcom, úver začal žalovaný nepravidelne

splácať dňa 14.07.2015. Po dni 22.08.2016 so splácaním prrestal úplne, obnovil ho až dňa 27.02.2017, teda potom, čo bol úver veriteľom predčasne zosplatený. Žalovanému bola dňa 02.11.2016 právnym predchodcom žalobcu zasielaná výzva - predžalobná upomienka na zaplatenie splátok vo výške 240,- eur s upozornením, že ak nedôjde do 09.11.2016 k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. V zmysle vyššie citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. Zosplatenie úveru veriteľ oznámil žalovanému listom zo dňa 07.12.2016, teda v lehote vyplývajúcej z § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

46. Súd preto uzatvára, že v danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 07.12.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. Tu ako to vyplýva z predžalobnej upomienky takou splátkou je splátka splatná v mesiaci september 2016 (podľa zmluvy splátky platené mali byť k 15. dňu, teda tu 15.09.2016), premlčacia doba preto uplynula v septembri 2019. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v septembri 2016, ktorú označil aj sám veriteľ v predžalobnej upomienke zo dňa 02.11.2016. Súd teda nesúhlasí s tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 24.02.2020, že rozhodná pre začiatok plynutia premlčacej doby je lehota, v ktorej mal žalovaný zaplatiť predčasne zosplatený úver v zmysle výzvy veriteľa zo dňa 07.12.2016 a teda že premlčacia doba plynúť začala až dňa 23.12.2016. Uvedený názor odporuje zákonnej úprave v § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.09.2016, ktorú aj v predžalobnej upomienke sám veriteľ označil ako splátku nesplnenie ktorej bude mať za následok, že sa stane zročným celý dlh a teda od zročnosti ktorej aj začne plynúť premlčacia doba pre celý zročný dlh.

47. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iný spor žalobcu, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvoláciu argumentáciu žalobcu odmietol.

48. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu žalobcu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

49. Súd pripomína, že aj v tu súdnej veci, aj z formulovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci september 2016 a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil so vzťahu k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť najneskôr odo dňa zročnosti splátky za mesiac september 2016, teda uplynula v septembri 2019, zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 27.11.2019, teda až po jej uplynutí.

50. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit. „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

51. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit. „Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

52. V súvislosti s rovnakým posúdením premlčania úverov poskytnutých pôvodným veriteľom na základe zmlúv o pôžičkovej karte súd dáva do pozornosti žalobcu tiež právoplatné rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/159/2019, Okresného súdu Prievidza sp.zn.5Csp/54/2019 alebo Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn.5Csp/137/2019.

53. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa tvrdenia žalobcu v jeho vyjadrení súdu doručenom 24.02.2020 žalovaný posledný výber z karty realizoval ešte dňa 31.08.2015 a odvtedy kartu vôbec nepoužíval ako to vyplýva aj z predloženého výpisu z karty. Je preto zarádzajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného a vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale celé roky ďalej účtoval na ťarchu tohto účtu nepreberné množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovaného, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že tento výkon práv právneho predchodcu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi má za následok, že súd žalobcovi nemôže poskytnúť súdnu ochranu. Žalovaný poslednú splátku pred zosplatením (aj to nie v úplnej výške hradil ešte dňa 22.08.2016). V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 15.09.2016, a preto je nárok bez akýchkoľvek pochybností premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 27.11.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

54. Na základe uvedeného tak bola žaloba v rozsahu, ktorý ostal jej predmetom po čiastočnom späťvzatií súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku z bezúročného a bezpoplatkového úveru.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie sumy 706,95 eur s príslušenstvom vzatá späť a konanie zastavené procesným zavinením žalobcu, z čoho treba vyvodiť že v uvedenom rozsahu nemal v spore úspech. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a teda rovnako tu bol neúspešný žalobca. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v celom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, na pojednávaní výslovne uviedol, že nárok na ich náhradu neuplatňuje, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

56. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 285,-eur zodpovedajúci základu 4.755,32 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 706,95 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

57. Podľa § 7 ods.7 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

58. Podľa § 11 ods.3 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

59. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 706,95 eur vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatiím žaloby nedotknutá (4.048,37 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 242,50 eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 242,50 eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 35,80 eur.

60. Podľa § 11 ods.10 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnutí o vrátení poplatku alebo preplatku sa uvedie aj označenie poplatníka a v akej výške má byť poplatok alebo preplatok vrátený. Ak je súdu známe, v tomto rozhodnutí sa uvedie aj číslo účtu, na ktorý má byť poplatok alebo preplatok vrátený.

61. Poplatníkom tu bol žalobca. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok.

62. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.